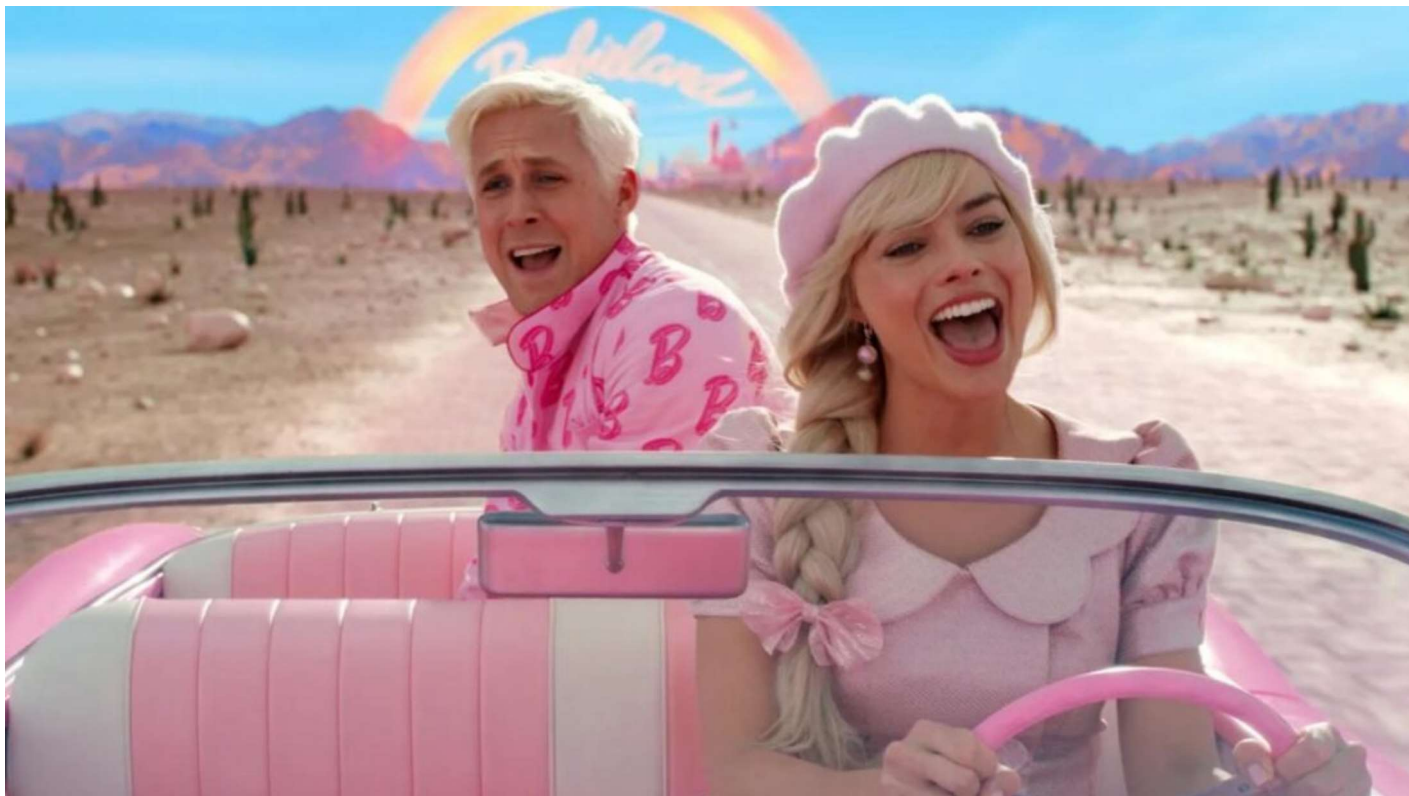

BARBIE

AF JACOB KROGSØE · 13. AUGUST 2023 · 4 MINUTTERS LÆSETID

En underholdende og dejlig fantasykomedie. Men er den mere end det? Hvordan vil vi se på den om tyve år? Er den bare et barn af sin tid?

“Since the beginning of time, since the first little girl ever existed, there have been dolls. But the dolls were always and forever baby dolls, until...”

LEGETØJSKASSEN

Forestil jer en kasse. Sådant en kasse, hvor der er legetøj indeni. Altså før, man åbner kassen og tager legetøjet ud. I min barndom var det de store flotte Action Force-kasser. F.eks. den med boreplatformen.

Kassen, og det indtryk jeg fik, var en stor del af oplevelsen – længe før jeg åbnede kassen og begyndte at lege med selve legetøjet.

Jeg vendte og drejede kassen, rystede den måske en smule. Jeg dannede mig et indtryk og fik en oplevelse, længe før den blev åbnet. Det er overfladen. Men den er også vigtig.

Jeg kan lige smide et ekstra lag ind, og det kunne være de legetøjskataloger, hvor man så reklamer for selve legetøjet. Det kunne være traileren i biografen. Altså en oplevelse før selve oplevelsen.

Men selve kassen, man står med i hånden, når den er købt, er også min første tilgang til **Barbie**-filmen. Her ser vi den overordnede handling, det ganske simple fantasyplot, sangene og rejsen mellem de to verdener. Det er glat, enkelt og flot. Filmen er basalt underholdende og morsom.

BALLADE I BARBIELAND

Vi er i Barbieland. Et matriarkalsk samfund, hvor Barbierne sætter dagsordenen. Mændene, Ken'erne, er statister.

Vores hovedperson er den stereotypiske Barbie. Den klassiske Barbie. Vi følger livets gang i det lille rosenrøde fantasyland.

Men så sker der noget. Vores Barbie begynder at tænke. Over sin egen dødelighed – det er ikke normal kost i dukkeland! Barbie, og samfundet, rystes. For hvad er det sket?

Barbie må tage på en rejse fra Barbieland til den virkelige verden for at finde det barn, der leger med hende, for noget er gået galt. Og kun hvis det ordnes, kan roen genoprettes i eventyrland.

Så Barbie rejser afsted. Ken sniger sig med på rejsen, og de to “dukker” møder den virkelige verden, altså i form af Los Angeles.

Og så sker der ellers ting og sager. Ken bliver blandt andet bevidst om, at han måske er mere end bare end statist, og Barbie finder ud af, at hendes rejse, og hele hendes væsen, har sat gang i store ændringer i Barbieland.

Så nu må Barbie både redde sig selv og Barbieland. Og måske bliver hun klogere på vejen?

I sin rene essens er **Barbie** “bare” en fin, lille fantasykomedie. En helt klassisk og underholdende historie om at finde sig selv, et eventyr, hjemme, ude og hjemme igen tilsat skønne visuelle optrin og en masse solskin og dejlige skuespillere. Men naturligvis er den meget mere end det.

NU SKAL VI LEGE MED DUKKEN!

For nu tager vi næste skridt. Vi åbner kassen. Tager legetøjet ud og begynder at lege med det. Vi begynder at se på filmen som andet end glat overflade. Kort sagt er der nu lidt analyse på spil.

I **Barbie** hamres pointer ind med syvtommersøm, og de gentages. Igen og igen. Er det klodset filmfortælling, fordi filmskaberne tror, at amerikanerne er dumme og at alt derfor skal

overforklares? Jeg tror det næppe.

Nej, for mig handler det om måden, filmen leger med vores forventninger på, og at der gemmer sig nye pointer bag ved det, der ved første øjekast ligner gentagelser og banaliteter. At den simple fortælling faktisk er ganske kompleks.

Og det er her, overgangen mellem den anden og tredje kategori overlapper hinanden. For filmen, legetøjet, bliver faktisk først rigtig interessant, når du leger med den sammen med andre; når du snakker om filmen.

Det er måske filmens stærkeste kort, ud over den umiddelbare underholdning, at den er en samtalestarter.

DUKKEN OG ALLE DE ANDRE BØRNS LEGE

Så er vi nemlig fremme ved tredje del i min legetøjsallegori.

Hvad sker der, når legetøjet er kommet ud af kassen, du har leget med det, og nu tager du det med ned i børnehaven og leger med det sammen med dine venner og deres legetøj.

Nu sker der noget. Nu er det ikke bare dine holdninger og måden at lege på, der er vigtig. Nej, nu er der noget andet på spil. I dette tilfælde ses filmen i en større kontekst.

Om noget så er **Barbie** et barn af sin tid. Efter flere år med corona, wokeisme, cancel culture, sølvpapirshatte, #metoo og meget, meget andet, så indrammer **Barbie** tidsånden. Den kommer på det helt rigtige tidspunkt. Sætter de helt rigtige tanker i gang.

Men det store spørgsmål, som vi først kan svare på engang ude i fremtiden, er, om **Barbie** var en film, man skulle opleve netop nu; at man skulle have været med til festen.

Vil **Barbie**, som andre filmhistoriske hovedværker, klare tidens tand, eller vil vi kigge tilbage og sige hey, man fejrede dukkens nye klæder dér tilbage i 2023?

Uanset hvad, så er filmen en skøn oplevelse. Den er morsom og sætter en masse tanker i gang. Men vil fremtiden vise, at det podie, som filmen puttes op på (blandt også af mig selv), ikke ser ud på samme måde i fremtiden?

Men det er jo kun i det filmhistoriske perspektiv, at denne tanke er interessant, for det rykker ikke ved, at filmen, i sin samtid, skinner som en klar sol. Det er også "bare" en god film, løsrevet fra tidsånden.

BARBENHEIMER

Et andet aspekt ved filmen, som ikke kun handler om filmen, men også om alt det udenom, er konceptet "Barbenheimer".

Altså at man i sommeren 2023 oplevede det helt unikke, virale biografkoncept, hvor mange så både **Barbie** og **Oppenheimer**.

Det blev en ting. Altså Greta Gerwigs lette fantasykomedie **Barbie** og Christopher Nolans tunge og dystre biografiske film om Robert Oppenheimer. Det er, løsrevet fra begge film, et spøjst koncept.

Uanset hvad, så er **Barbie** en film, man bør opleve. Den er både en kritik af det kommercielle og er også en gigantisk reklamefilm.

Og det er her, den helt store styrke er for mig: Det er nemlig en modig film, en film, der kritiserer til højre og venstre og en film, der faktisk indbyder til både eftertanke og dialog. Tak for det. Og den formår faktisk at underholde på tværs af generationer.

*“Come on, Barbie, let’s go party. I’m a Barbie girl, in the Barbie world
Life in plastic, it’s fantastic.”*

Titel: Barbie

Instruktør: Greta Gerwig

Manuskript: Greta Gerwig og Noah Baumbach, baseret på Mattels dukker.

Cast: Margot Robbie (Barbie), Ryan Gosling (Ken), America Ferrera (Gloria), Ariana Greenblatt (Sasha), Will Ferrell (CEO hos Mattel).

Foto: Rodrigo Prieto

Klip: Nick Houy

Musik: Mark Ronson og Andrew Wyatt

Spilletid: 114 minutter

Aspect ratio: 1.85:1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: USA, 2023

Anmeldt i nr. 213 | [13/08/2023](#)

JACOB KROGSØE

SENESTE INDLÆG

Jacob Krogsøe. Medstifter af Planet Pulp. Redaktør. Bosiddende i Århus, hvorfra han har færdiggjort sit studie på Film- og Medievidenskab på KUA. Har desuden taget tillægsuddannelsen på Journalisthøjskolen, og startede den 1. oktober 2011 som mediebibliotekar på Randers Bibliotek. Er født på Fyn og opvokset i Sønderjylland. Har altid haft en stor passion for film, helt tilbage fra da han så film i sine bedsteforældres biograf i Hesselager. [Maltin's Film Guide \[..\]](#)